

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023783 23 U
Tuzla, 31.01.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Razije Avdić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Država Bosna i Hercegovina, koju zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine Sarajevo, protiv rješenja tužene, Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, ulica Hamdije Kreševljakovića broj 96, broj: 07-27-2-1044/2023 od 06.06.2023. godine, uz učešće zainteresovanog lica A.G., iz T. ..., supruge i zakonske nasljednice R.G., koju zastupa punomoćnik Sead Agić, advokat iz Tuzle, u upravnoj stvari odlučivanja o naknadi u predmetu potpune eksproprijacije, dana 31.01.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv akta tuženog bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 06.07.2023. godine ovom sudu, putem naprijed navedenog zakonskog zastupnika Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog povrede materijalnog prava, povreda pravila postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je osporeno rješenje doneseno na podlozi pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno uz potpuno ignorisanje propisa na koji se tužitelj pozvao u žalbi od 24.02.2023. godine; da je, po mišljenju tužitelja, pogrešno tumačenje odredbe člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji, te da u konkretnom slučaju, predmet eksproprijacije nisu nekretnine u vlasništvu navedenih titulara u pomenutoj odredbi, nego se radi o nekretninama u vlasništvu Države Bosne i Hercegovine, na koju se odredbe citiranog člana entitetskog zakona ne odnose, iz čega dalje proizilazi, da je primjena prava u konkretnom slučaju očito proizvoljna i temelji se na nedopuštenom postupanju tuženog, koji pobijano rješenje ne temelji na zakonu, nego na svom mišljenju „da nema sumnje da Država Bosna i Hercegovina, kao najviše administrativno - teritorijalno ustrojstvo dijeli sudbinu, dakle, prava i obaveze, sa svim ostalim državno – pravnim subjektima, koji svoju vlast vrše na području Federacije Bosne i Hercegovine...“.

Stoga, tužitelj predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, uvaži tužbu, te poništi osporeno rješenje i rješenje Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla broj 07-27-15985/2021-8 SB od 06.02.2023. godine, kao nezakonite, te opredjeljuje troškove koji se sastoje od naknade za sastav tužbe u iznosu od 971,00 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da je sud odbije kao neosnovanu.

U odgovoru na tužbu zainteresovano lice osporava aktivnu legitimaciju tužitelju jer nije titular nikakvih vlasničkih prava na nekretninama koje su predmet eksproprijacije.

Naime, zainteresovano lice za razliku od tužitelja po sasvim drugom pravnom osnovu smatra da je po zakonu neophodno da Kantonalni sud u Tuzli poništi osporeno rješenje i djelimično poništi prvostepeno rješenje koje u tački 1 b) nije pravno održivo, jer sadrži netačne podatke o titularu vlasništva na ekspropriisanim nekretninama.

Nužnost poništenja osporenog rješenja zainteresovano lice vidi u tome, da se tim rješenjem potvrđuje i time postaje konačno prvostepeno rješenje sa pogrešnim odlukama i podacima o vlasništvu na nekretninama koje su predmet eksproprijacije, jer prilikom donošenja prvostepenog rješenja, prvostepeni organ nije imao saznanja da je u pogledu parcele označene kao k.č. br. 5109/7 koja je upisana u zk. ul. br. 2908 k.o. ..., kao državno vlasništvo, u toku postupak harmonizacije podataka o nekretninama evidentiranim u katastru i zemljišnim knjigama. Također, prvostepeni organ nije imao saznanja da je Zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Tuzli donio rješenje od 30.05.2023. godine, kojim je uspostavljen zemljišnoknjižni uložak broj 2048 k.o. ..., kojim je dozvoljen upis prava vlasništva na predmetnoj parceli na R.G. sina P. sa vlasničkim dijelom od 1/1.

Kako je očito da je osporeno i prvostepeno rješenje doneseno na osnovu potpuno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu vlasničkih prava upisanih u zemljišnim knjigama, A.G. predlaže da Kantonalni sud u Tuzli, uvažavajući razloge i sadržaj njenog podneska uvaži postavljenu tužbeni zahtjev tužitelja i presudom poništi sporno rješenje tuženog i prvostepenog organa, kako bi se u ponovljenom postupku pravilno utvrdilo činjenično stanje i donijelo novo rješenje u skladu sa zakonom. Zainteresovano lice opredjeljuje troškove koji se sastoje od naknade za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 280,80 KM sa PDV-om.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom tužena strana odbila kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla broj 07-27-15985/2021-8 SB od 06.02.2023. godine kojim je: 1. usvojen prijedlog JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, za potpunu eksproprijaciju nekretnina, pa se u svrhu realizacije projekta izgradnje ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, potpuno eksproprišu nekretnine od R.G. sina P. iz ..., kao stvarnog vlasnika i posjednika i to: a) k.č. broj 5109/6, zv „Lug – put“, šuma površine 162 m² upisana u pl. broj 2896 KO ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcele k.č. broj 1710/29 upisana u zk. uložak broj 2468 KO ...) i k.č. broj 5109/7 zv „Lug – put“, šuma površine 1421 m² upisana u pl. broj 2898 KO ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcele k.č. broj 1710/27 upisana u zk. uložak broj 2908 KO ..., državno vlasništvo sa 1/1, pravo korištenja PP „Maline“ iz Živinica), ekspropriše se od Države Bosne i Hercegovine, 2. da je Odlukom o utvrđivanju javnog interesa broj 02/1-19-7678/21 od 07.04.2021. godine, donesenoj od strane Vlade Tuzlanskog kantona, utvrđeno, da je od javnog interesa izgradnja ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250

(obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, te da se u tu svrhu može izvršiti potpuna eksproprijacija u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, između ostalih zemljišta pobliže označenog u tački 1 predmetnog rješenja, 3. da za ekspropisane nekretnine k.č. broj 5109/6 KO ... stvarnom vlasniku i posjedniku R.P.G. iz ... pripada pravo na naknadu u skladu sa Zakonom o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, koja će se odrediti u posebnom postupku nakon pravosnažnosti predmetnog rješenja, 4. da shodno odredbama člana 12. stav 2. i 3. Zakona o eksproprijaciji F BiH, za ekspropisanu nekretninu k.č. broj 5109/7 KO ..., Državi Bosni i Hercegovini, kao stvarnom vlasniku, ne pripada pravo na naknadu za ekspropisanu nekretninu, 5. da korisnik eksproprijacije stiče pravo na posjed ekspropisane nekretnine danom pravosnažnosti predmetnog rješenja, ukoliko je do tada ranijem vlasniku isplatio naknadu za ekspropisanu nekretninu, odnosno predao u posjed druge odgovarajuće nekretnine, ukoliko se raniji vlasnik i korisnik nekretnine drukčije ne sporazumiju, 6. da na ekspropisanim nekretninama iz tačke 1. ovog rješenja, po zahtjevu korisnika eksproprijacije u katastarskom operatu Službe za geodetske i imovinsko – pravne poslove Grada Tuzla i zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Tuzli, brisat će se postojeći upisi i izvršiti uknjižba prava vlasništva u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo sa dijelom 1/1, ali tek po prilaganju dokaza o izvršenoj isplati naknade za ekspropisano zemljište, 7. da troškovi postupka eksproprijacije padaju na teret korisnika eksproprijacije, a odredit će se zaključkom prvostepenog organa.

Iz činjenica predmeta slijedi da je JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo dana 04.08.2021. godine prvostepenom organu podnio prijedlog za potpunu eksproprijaciju, između ostalih i nekretnine iz tačke 1. dispozitiva predmetnog rješenja, a u svrhu izgradnje ceste Šićki brod – Đurđevik, dionica 1, poddionica 2 od km 5+400 do 11+250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice; da je u prijedlogu navedena i Odluka Vlade Tuzlanskog kantona o utvrđivanju javnog interesa; da je dana 12.03.2022. godine doneseno rješenje pod brojem 07-27-15985/2021-8 SB kojim je usvojen predmetni prijedlog; da je na to ranije rješenje žalbu izjavio tužitelj, a tuženi je žalbu uvažio i poništio prvostepeno rješenje, te vratio prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje; da je prvostepeni organ shodno uputama tuženog, a u svrhu utvrđivanja predmeta eksproprijacije, nakon izvršenog uvida u zapisnik o uviđaju na licu mjesta od 30.11.2021. godine i 14.01.2022. godine, iskaza vještaka geometra, nalaza i mišljenja vještaka šumarske struke, Suada Bajića dipl. ing. šumarstva iz Lukavca od 14.01.2022. godine utvrdio, da je parcela k.č. broj 5110/6 KO ..., u evidenciji nekretnina, evidentirana po kulturi kao šuma, na terenu nije obrasla stablima šumskog drveća, a parcela k.č. broj 5110/7 KO ... u evidenciji nekretnina evidentirana po kulturi kao šuma, i na terenu je obrasla šumom; da je u ranijem postupku tužitelj u pisanim izjašnjenjima iznio mišljenje da se ne protivi eksproprijaciji predmetnog zemljišta, ali kako se radi o poljoprivrednom i šumskom zemljištu koji su, prema Zakonu o poljoprivrednom zemljištu F BiH, Zakonu o šumama Tuzlanskog kantona, kao i Odluci Ustavnog suda BiH broj 4/21 od 23.09.2021. godine, u isključivom vlasništvu Države BiH, predmetna nekretnina se može uz naknadu ekspropisati samo od Države BiH, jer se na takvim nekretninama vlasništvo ne može stjecati dosjelošću; da je u pomenutom upravnom postupku, u cilju davanja mogućnosti učešća tužitelja da se upozna sa predmetom eksproprijacije, tri puta zakazivana usmena rasprava na terenu, međutim za tužitelja niko nije pristupao; da je vještak na uviđaju utvrdio da parcela k.č. broj 5109 u naravi predstavlja kolski put kroz šumu, a parcela k.č. broj 5109/7 predstavlja zemljište obraslo šumom; da, cijeneći da parcela k.č. broj 5109/7 KO ... predstavlja šumsko zemljište, a

imajući u vidu Zakon o šumama TK i Odluku Ustavnog suda broj 4/21 od 23.09.2021. godine, prvostepeni organ zaključuje da su se stekli uslovi da se predmetna nekretnina ekspropriše od tužitelja kao stvarnog vlasnika, a što se tiče nekretnine k.č. broj 5109/6 KO ... na istoj je vlasnik i posjednik R.G. sin P. i stvarno vlasništvo nije sporno.

Zbog svega prethodno iznesenog i da se stvarni vlasnici predmetnih nekretnina ne protive eksproprijaciji, prvostepeni organ je, u skladu sa odredbama člana 7., 12., 27., 28., 29., 37., i 68. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, donio odluku kao u dispozitivu predmetnog rješenja.

Protiv prvostepenog rješenja tužitelj je podnio žalbu tuženom, koji je istu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 3. i člana 12. stav 1. i 2. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH", br. 70/2007, 36/2010, 25/2012, 8/2015 - odluka US i 34/2016), propisano je:

Član 3.

Nekretnina se može eksproprišati kada je to potrebno za izgradnju saobraćajne infrastrukture, privrednih, komunalnih, zdravstvenih, prosvjetnih i objekata kulture, objekata odbrane, uprave i drugih objekata od javnog interesa kada se ocijeni da će se korištenjem nekretnine za koju se namjerava predložiti eksproprijacija u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način. Nekretnina se može eksproprišati i kada je to potrebno radi izvođenja drugih radova od javnog interesa.

Član 12. stav 1. i 2.:

Za eksproprišanu nekretninu vlasniku pripada naknada u drugoj nekretnini, a ako korisnik eksproprijacije ne može osigurati takvu nekretninu naknada se određuje u novcu u visini tržišne vrijednosti nekretnine koja se ekspropriše.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, ne plaća se naknada za eksproprišanu nekretninu.

...

Iz sadržaja odredaba člana 12. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, vidljivo je, da za eksproprišanu nekretninu vlasniku pripada naknada i da izuzetno od stava 1. ovog člana, kojim je to propisano, u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, ne plaća se naknada za eksproprišanu nekretninu, dok iz odredaba člana 3. stav 1. istog Zakona proizilazi da se nekretnina može eksproprišati kada je to potrebno za izgradnju saobraćajne infrastrukture kada se ocijeni da će se korištenjem nekretnine za koju se namjerava predložiti eksproprijacija u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način, a iz stava 2. istog člana da se

nekretnina može eksproprijirati i kada je to potrebno radi izvođenja drugih radova od javnog interesa.

Kada se citirane odredbe posmatraju u neposrednoj vezi, može se zaključiti da se odredbe člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji o ne plaćanju naknade za eksproprijiranu nekretninu koja je u vlasništvu pomenutih subjekata koji raspolažu državnom imovinom, odnose na situacije u kojima će se korištenjem nekretnine, za koju se namjerava predložiti eksproprijacija, u novoj namjeni postići veća korist od one koja se postizala korištenjem te nekretnine na dosadašnji način i u drugim slučajevima kada je to od javnog interesa.

U takvim situacijama kao vlasnici, odnosno nosioci prava raspolaganja na eksproprijiranim nekretninama i kao korisnici eksproprijacije na tim nekretninama pojavljuju se pravne osobe iz člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji (Federacija Bosne i Hercegovine, kantoni, gradovi, općine, javna preduzeća ili javne ustanove), što dodatno opravdava neplaćanje naknade vlasnicima u takvim situacijama, jer se na obje strane pojavljuju društveno-političke zajednice, te javna preduzeća i javne ustanove.

U konkretnom slučaju Odlukom o utvrđivanju javnog interesa broj 02/1-19-7678/21 od 07.04.2021. godine, utvrđeno je, da je od javnog interesa izgradnja ceste Šićki brod – Đurđevik, na području gradova Tuzla i Živinice, te da se u tu svrhu može izvršiti potpuna eksproprijacija u korist JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, nekretnina od kojih je jedna (kč. broj 5109/7 zv „Lug – put“, šuma površine 1421 m² upisana u pl. broj 2898 KO ...), državno vlasništvo sa dijelom od 1/1 (pravo korištenja PP „Maline“ iz Živinica), za koju je prvostepeni organ utvrdio da je u stvarnom vlasništvu tužitelja, koji je u postupku eksproprijacije dao saglasnost za eksproprijaciju, ali smatra da mu pripada pravo na naknadu za eksproprijaciju te nekretnine.

Po mišljenju suda, pravilno su postupili prvostepeni organ i tuženi kada su odlučili da tužitelju, kao stvarnom vlasniku, ne pripada pravo na naknadu za eksproprijiranu nekretninu, budući da takvo pravo tužitelju nije propisano ni predmetnim federalnim Zakonom o eksproprijaciji, ni bilo kojim drugim zakonom na nivou Bosne i Hercegovine, Federacije BiH ili Tuzlanskog kantona, zbog čega nedostaje valjan pravni osnov da se tužitelju prizna to pravo.

S druge strane, odredbama člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji izričito je propisano, da se naknada za eksproprijiranu nekretninu ne plaća u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste, ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, koje odredbe se po shvatanju ovog suda mogu analogno primijeniti i na nekretnine u vlasništvu tužitelja.

Što se tiče svih ostalih tužbenih navoda, sud ih je detaljno cijenio i analizirao, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Što se tiče navoda zainteresovanog lica u odgovoru na tužbu, nema zakonskog osnova da isti utiču na drugačiju odluku suda.

Ovo iz razloga što se po odredbama Zakona o upravnim sporovima poništenje upravnog akta donesenog u upravnom postupku može tražiti isključivo tužbom za pokretanje upravnog spora, a ne i odgovorom na tužbu, što se u konkretnom slučaju traži.

Z a p i s n i č a r
Razija Avdić,s.r.

S u d i j a
Amira Ferizbegović,s.r.

POUKA:
Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 023783 24 Uvp
Sarajevo, 25.04.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Babić Stanković Aleksandre, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Bosne i Hercegovine, zastupana po zakonskom zastupniku Pravobraniteljstvu Bosne i Hercegovine, protiv akta broj: 07-27-2-1044/2023 od 06.06.2023. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari eksproprijacije nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023783 23 U od 31.01.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 25.04.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023783 23 U od 31.01.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja Bosne i Hercegovine, podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj: 07-27-15985/2021-8 SB od 06.02.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačka 1. dispozitiva), je usvojen prijedlog JP Ceste Federacije Bosne i Hercegovine d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, za potpunu eksproprijaciju nekretnina, pa se u svrhu realizacije projekta Izgradnje ceste Šićki Brod-Đurđevik, dionica 1, poddionica 2, od km 5 + 400 do 11 + 250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, potpuno eksproprišu slijedeće nekretnine i to od R.G. sina P. iz Lj., kao stvarnog vlasnika i posjednika, nekretnina označena kao: a) k.č. broj 5109/6, zv. „Lug-put“, šuma površine 162 m² upisana u pl. Broj 2898 K.O. ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcele k.č. broj 1710/29 upisana u zk. Uložak broj 2467 K.O. ..., vlasnik R.P.G. iz ... sa 1/1), i b) od Države Bosne i Hercegovine nekretnina označena kao k.č. broj 5109/7, zv. „Lug-put“, šuma površine 1421 m² upisana u pl. broj 2898 K.O. ..., posjednik R.P.G. iz ... sa 1/1 (po starom premjeru parcela k.č. broj 1710/27 upisana u zk. Uložak broj 2908 K.O. ..., državno vlasništvo sa 1/1, pravo korištenja PP „Meline“ iz Živinica). Odlukom o utvrđivanju javnog interesa (tačka 2. dispozitiva), broj: 02/1-19-7678/21 od 07.04.2021. godine, donesenoj od strane Vlade Tuzlanskog kantona, utvrđeno je da je od javnog interesa izgradnja ceste Šićki Brod-Đurđevik, dionica 1, poddionica 2, od km 5+400 do 11+250 (obilaznica Živinice) na području gradova Tuzla i Živinice, te da se u tu svrhu može izvršiti potpuna eksproprijacija u korist JP Ceste Federacije Bosne i Hercegovine

d.o.o. Sarajevo, kao korisnika eksproprijacije, između ostalog i zemljište pobje označenog u tački 1. ovog rješenja. Za ekspropriisanu nekretninu k.č. 5109/6 K.O. ... (tačka 3. dispozitiva), stvarnom vlasniku i posjedniku, R.P.G. iz ..., pripada pravo na naknadu u skladu Zakonom o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, koja će se odrediti u posebnom postupku nakon pravosnažnosti ovog rješenja. Tačkama 4., 5., 6, i 7. dispozitiva odlučeno je shodno odredbama člana 12. stav 2. i 3. Zakona o eksproprijaciji Federacije Bosne i Hercegovine, za ekspropriisanu nekretninu broj 5109/7 K.O. ..., Državi Bosni i Hercegovini, kao stvarnom vlasniku, ne pripada pravo na naknadu za ekspropriisanu nekretninu, zatim da korisnik eksproprijacije stiče pravo na posjed ekspropriisane nekretnine danom pravosnažnosti ovog rješenja, ukoliko je do tada ranijem vlasniku isplatio naknadu za ekspropriisanu nekretninu, odnosno predao u posjed drugu odgovarajuću nekretninu, a u protivnom danom isplate naknade, odnosno predajom u posjed druge odgovarajuće nekretnine, ukoliko se raniji vlasnik i korisnik nekretnine drugačije ne sporazumiju; da će se na ekspropriisanim nekretninama iz tačke 1. ovog rješenja, po zahtjevu korisnika eksproprijacije, u katastarskom operatu Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla i zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Tuzli, brisati postojeći upisi i izvršiti uknjižba prava vlasništva u korist JP Ceste Federacije Bosne i Hercegovine d.o.o. Sarajevo sa dijelom 1/1, ali tek po prilaganju dokaza o izvršenoj isplati naknade za ekspropriisano zemljište, te da troškovi postupka eksproprijacije padaju na teret korisnika eksproprijacije, a odredit će se posebnim zaključkom ove Službe.

Protiv pobijane presude prvostepenog suda zahtjev za vanredno preispitivanje je podnio tužitelj zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U zahtjevu se navodi da je primjena prava u konkretnom slučaju očito proizvoljna, da odredba člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji izričito propisuje titulare prava vlasništva na koje se odnosi (administrativno-teritorijalne cjeline koje čine Federaciju BiH i s njima povezane javno-pravne subjekte) i da njome nije obuhvaćena država Bosna i Hercegovina kao subjekt koji nema pravo na naknadu za ekspropriisane nekretnine u svome vlasništvu, tako da se ista ne može primijeniti na ovu upravnu stvar gdje je ekspropriisano zemljište upravo u vlasništvu države Bosne i Hercegovine. Kako je tuženi neovlašteno proveo radnju tumačenja kogentnih pravnih normi, što apsolutno ne spada u djelokrug mjerodavnosti koje mu u skladu sa zakonom pripadaju, predlaže se da ovaj sud iz navedenih razloga zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine ili preinači.

U odvojeno dostavljenim odgovorima na zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane presude, tuženi, a i zainteresirano lice A.G., su predložili da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/05) ispitao pobijanu presudu u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. ovog zakona navedenih u zahtjevu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je JP Autoceste Federacije BiH dana 04.08.2021. godine podnijelo prijedlog za potpunu eksproprijaciju zemljišta precizno označenog tačkom 1. prvostepenog rješenja, a u svrhu izgradnje (obilaznice Živinice) na području gradova Tuzla i Živinica, da je uz prijedlog priložena sva potrebna dokumentacija propisana članom 24. Zakona o eksproprijaciji, da je prvostepena Službe

za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, održala dana 27.01.2022. godine usmenu javnu raspravu uz prisustvo punomoćnika korisnika eksproprijacije i punomoćnika zainteresiranog lica i odsutnosti zakonskog zastupnika tužitelja, da je prethodno vršen uviđaj dana 30.11.2021. godine na licu mjesta uz prisustvo vještaka geodetske struke i dana 14.01.2022. godine uz prisustvo vještaka šumarske struke, da je zakonski zastupnik tužitelja dostavio izjašnjenje od 10.02.2022. godine na zapisnik sa rasprave od 27.01.2022. godine, prema kojem su saglasni sa predmetnom eksproprijacijom i da traže naknadu za zemljište koje se ekspropriše, da su prvostepenim rješenjem od 12.03.2022. godine ekspropriisane predmetne nekretnine i određeno (tačka 4. dispozitiva) da za ekspropriisane nekretnine stvarnom vlasniku pripada pravo na naknadu u skladu sa Zakonom koja će se odrediti u posebnom postupku nakon pravosnažnosti rješenja. Protiv ovog rješenja žalbu je izjavio zakonski zastupnik tužitelja, koja je uvažena rješenjem tuženog organa od 17.05.2022. godine, poništeno rješenje prvostepenog organa od 12.02.2022. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje. U izvršenju navedenog rješenja tuženog organa od 17.05.2022. godine, prvostepenim rješenjem od 06.02.2023. godine, ekspropriisane su nekretnine i u vlasništvu Bosne i Hercegovine, s tim da vlasniku (tužitelju iz ovog upravnog spora) ne pripada pravo na naknadu shodno odredbama člana 12. stav 2. Zakona o eksproprijaciji, da je tuženi osporenim rješenjem od 06.06.2023. godine odbio kao neosnovanu žalbu zakonskog zastupnika tužitelja izjavljenu protiv navedenog prvostepenog rješenja (isključivo u pogledu odluke o pravu na naknadu za ekspropriisane nekretnine), te da je prvostepeni sud pobijanom presudom od 31.01.2024. godine tužbu tužitelja podnesenu protiv osporenog rješenja odbio kao neosnovanu, nalazeći da su rješenja nadležnih organa pravilna i na zakonu zasnovana.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, pravilno prvostepeni sud nalazi da su ovoj upravnoj stvari ekspropriisane predmetne nekretnine u svrhu izgradnje obilaznice Živinice na području gradova Tuzla i Živinice, koje su djelomično i u vlasništvu Bosne i Hercegovine, te da je u provedenom postupku jedino sporno pravo tužitelja na naknadu za ekspropriisanu nekretninu shodno članu 12. Zakona o eksproprijaciji ("Službene novine F BiH", br. 70/07, 36/10, 25/12, 8/15 - odluka US i 34/16), kojom odredbom je u stavu 1. propisano da za ekspropriisanu nekretninu vlasniku pripada naknada u drugoj nekretnini, a ako korisnik eksproprijacije ne može osigurati takvu nekretninu naknada se određuje u novcu u visini tržišne vrijednosti nekretnine koja se ekspropriše, dok je u stavu 2. regulirano da se, izuzetno od stava 1. tog člana, u slučaju kada se radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste ekspropriše nekretnina u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova ne plaća naknada za ekspropriisanu nekretninu.

Nadalje, prvostepeni sud zaključuje da citirana zakonska odredba reguliše pitanje naknade vlasnicima ekspropriisane nekretnine, da je tuženi u vezi žalbenih navoda pravilno ocijenio da se odredbe člana 12. Zakona o eksproprijaciji imaju tumačiti ekstenzivno i u skladu s njihovim ciljem, da iz sadržaja odredbe člana 12. stav 2. navedenog zakona proizilazi intencija zakonodavca da od prava na naknadu za

eksproprisane nekretnine izuzme sve nivoce vlasti koji čine Federaciju BiH i s njima povezane javno-pravne subjekte, te da u cijelosti prihvata takvo stanovište, jer tumačenjem navedenih zakonskih odredbi se može prepoznati intencija zakonodavca da kroz izuzimanje od prava na naknadu svih administrativno-teritorijalnih nivoa (Federacija BiH, kantoni, gradovi i općine) i s njima povezanih javno-pravnih subjekata, smanji administrativne barijere, ubrza procese važne za izgradnju ključne prometne infrastrukture i u tom okviru izbjegne prelijevanje javnih sredstava i fondova s jednih na druge nivoce vlasti, a posljedično tome podigne nivo efikasnosti državnog aparata u cjelini i ubrza realizaciju javnih investicija važnih za ukupni društveni razvoj. Pri tome prvostepeni sud cijeni da i tuženi organ konstatuje da citirana zakonska odredba ne obuhvata i državu Bosnu i Hercegovinu kao subjekta koji nema pravo na naknadu za ekspropriсанu nekretninu u svome vlasništvu, ali da istovremeno ukazuje da je na području Federacije Bosne i Hercegovine jedino Zakon o eksproprijaciji Federacije BiH propis koji se može primijeniti na postupak eksproprijacije i da u nedostatku pozitivnog propisa na državnom nivou (koji bi tužitelju izričito propisivao traženo pravo na naknadu) i pri činjenici da država Bosna i Hercegovine nije izuzeta od primjene navedenih odredaba entitetskih zakona, zaključuje da je primjena tih zakona neophodna i ujedno pravilna i zakonita i kada je u pitanju tužitelj.

Obzirom na navedeno ovaj sud nalazi da nadležni organi, a i prvostepeni sud nisu povrijedili zakon na štetu tužitelja kada su u svojim odlukama negativno odlučili o pravu na naknadu za eksproprisane predmetne nekretnine u njegovom vlasništvu. Naime, prema odredbama člana 12. Zakona o eksproprijaciji proizilazi da zakonodavac nije propisao da li državi Bosni i Hercegovini pripada pravo na naknadu za eksproprisane nekretnine iz njenog vlasništva, tako da u tom pogledu postoji zakonska praznina. Stoga su u takvoj situaciji tuženi organ, a i prvostepeni sud, suprotno tvrdnjama tužitelja, mogli tumačenjem citiranih zakonskih odredaba odrediti da je i država Bosna i Hercegovina izuzeta od naknade za eksproprisane nekretnine. Analognim i logičkim tumačenjem citiranih odredaba jasno se može zaključiti da ako se (radi izvođenja radova, građenja, rekonstrukcije ili održavanja autoceste, brze ceste, magistralne, regionalne ili lokalne ceste) ne plaća naknada za eksproprisane nekretnine u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada, općine, javnih preduzeća ili javnih ustanova, to je i država Bosna i Hercegovina u nedostatku propisa izuzeta od prava na naknadu, a kako su to pravilno u svojim odlukama ocijenili i nadležni organi, a i prvostepeni sud.

Stoga, donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis zbog čega je po ocjeni ovog suda zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan, pa je ovaj sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
vijeća
Hodžić Melisa, s.r.
Aida, s.r.

Predsjednik
Bajrović